

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce: **L. K.**, zastoupeného Mgr. Davidem Obenrauchem, advokátem se sídlem Kopečná 11, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.7.2011 č.j. MSK 119069/2011,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobou ze dne 23.9.2011 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí a vrácení věci správním orgánům k řádnému projednání. V žalobě uvedl, že rozhodnutím Městského úřadu v Českém Těšíně ze dne 25.5.2011 byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, kterého se měl údajně dopustit tím, že dne 8.9.2010 měl údajně řídit vozidlo na pozemní komunikaci v Českém Těšíně, ul. 9. května s podezřením, že řídil vozidlo pod vlivem alkoholu, kdy se měl údajně odmítnout podrobit silniční kontrole provedené hlídkou PČR. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 25.000,- Kč a náklady řízení 1.000,- Kč a zákaz činnosti řízení motorových vozidel na dobu 16-ti měsíců. S uvedeným rozhodnutím nesouhlasil a podal proti němu odvolání, ve

kterém mimo jiné uvedl, že správní orgán při svém odůvodnění rozhodnutí dovodil, že dne 24.5.2011 nebyl ani zmocněnec ani jeho právní zástupce omluven, a to přes řádnou a včasnou omluvu právního zástupce.

Dále uvedl, že 23.5.2011 se zmocněnec řádně omluvil z důvodu k výsledku konanému 24.5.2011, což byl jediný termín, kterého se mohla osoba zastoupená u tohoto jednání účastnit. Zmocněnec není povinen a ani nemůže s ohledem na zákon o advokacii blíže specifikovat osoby a předmět právního zastoupení. Daný výsledek byl trestní věcí, která již byla několikrát odložena a nesnesla odkladu. Zmocněnci není známo, že by byl kdy předvolán na základě telefonické domluvy ze dne 16.5.2011, o čemž a osobě, která tuto informaci podala, není žádný záznam. Správní orgán místo aby jednání odročil, kdy rovněž mohl využít telefonické domluvy se zmocněncem, započal obvolávat na místo zmocněnce jím blíže neuváděné osoby a započal vlastní vyšetřování, k čemuž není oprávněn. Výsledkem tohoto snažení jsou naprosto liché a nepřezkoumatelné závěry.

Uvedl, že konání jednání ze dne 24.5.2011 tak nebylo v souladu s právním předpisem § 74 odst. 1 zák.č. 200/1990 a rozhodnutí takovým postupem vzešlé je nutno zrušit a vrátit věc k novému projednání. Nedostatek podmínek pro projednání věci bez přítomnosti obviněného z přestupku je takovou vadou řízení, která může mít za následek rozpor rozhodnutí s právními předpisy pro jeho nesprávnost, protože právě při ústním jednání má obviněný z přestupku možnost ovlivnit skutkový základ rozhodnutí.

Za zcela zásadní pochybení označil skutečnost, že správní orgán rozhodl, aniž by dal obviněnému a jeho právnímu zástupci možnost se s výsledky jednání seznámit a na základě těchto výpovědí mohl podat návrhy na doplnění dokazování. Uvedl, že správnímu orgánu musí být předestřen rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.8.2007 č.j. 1As 11/2007-70, z čehož vyplývá, že vydané rozhodnutí je zcela nepřezkoumatelné.

Navrhoval, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil orgánu, který rozhodoval v I. stupni k doplnění řízení a novému projednání. Konstatoval, že svévolně nepřiměřený a šikanozní postup je v naprostém rozporu se základními zásadami a požadavky obsaženými v ust. § 2 správního řádu, tj. zásadou zákazu zneužití pravomoci, zásadou legality a hlavně se zásadou nestranného přístupu. Navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 29.12.2011 k podané žalobě uvedl, že žalobce ani jeho zmocněnec se z ústního jednání nařízeného na den 24.5.2011 náležitě neomluvili, přestupek byl projednán v nepřítomnosti obviněného v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Správní orgán uvedl, že žalobce v žalobě pouze doslova opakuje námitky shodné s těmi, které uvedl již v odvolání proti napadenému rozhodnutí. Na rozhodnutí odkázal a dodal, že v průběhu celého řízení o přestupku spočívala obrana žalobce pouze v procesní taktice – překládání omluv z ústních jednání, kterých bylo ve věci nařízeno celkem šest – aniž žalobce vznesl jedinou věcnou námitku vztahující se k přestupku samému. V odvolání pak opět namítal pouze procesní pochybení správního orgánu I. stupně. Poslední ústní jednání bylo nařízeno na den 24.5.2011 v 10.00 hod., přičemž žalobce obdržel předvolání dne 28.4.2011 a zmocněnec žalobce dne 9.5.2011. Dne 23.5.2011 obdržel správní orgán I. stupně žádost zmocněnce žalobce z téhož dne o odročení ústního jednání

z důvodu kolize s výsledkem obviněného v trestní věci. K žádosti bylo přiloženo předvolání obviněného J. O. k výslechu ve věci ublížení na zdraví na den 24.5.2011 v 9.00 h., které nebylo datováno a není z něj zřejmé, kdy ho zmocněnec žalobce obdržel a zejména z něj není zřejmé, že zmocněnec žalobce se má tohoto výslechu z nějakého důvodu účastnit. Z této žádosti či omluvy tedy nijak nevyplývá, že u zmocněnce žalobce nastal důležitý důvod, pro který by se nemohl dostavit k ústnímu jednání v řízení o přestupku, neboť přiložené předvolání k výslechu v trestní věci toto tvrzení zmocněnce žalobce neprokazuje. Správní orgán I. stupně mohl tuto omluvu vyhodnotit jako nikoli náležitou, aniž by sám zjišťoval další skutečnosti. Žalovaný podotkl, že důvod omluvy z ústního jednání musí prokázat účastník řízení nikoliv správní orgán, a že důkazní břemeno bylo na straně žalobce, resp. jeho zmocněnce, který však neprokázal, že jako obhájce zastupuje jinou osobu, jejíž výslech v trestní věci koliduje s termínem ústního jednání v řízení o přestupku a to ani předloženým předvoláním ani žádným jiným důkazem. K dalšímu postupu správního orgánu I. stupně, který nad rámec svých povinností zjišťoval další okolnosti předloženého předvolání, žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K tvrzení žalobce o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu žalovaný uvedl, že v předvolání k ústnímu jednání byl žalobce výslovně poučen o tom, že toto právo bude moci uplatnit při ústním jednání, k němuž je předvoláván a že poté bude vydáno rozhodnutí ve věci. Konstatoval, že tento postup je zcela v souladu se zákonem (viz. např. rozsudek NSS ze dne 11.3.2010 č.j. 5As 24/2009). K rozsudku NSS ze dne 29.8.2007 č.j. 1As 11/2007-70, na který žalobce odkazoval uvedl, že tento se netýká procesních otázek, které jsou nyní v projednávané věci předmětem jeho námitek. NSS zrušil rozsudek KS z důvodu nedostatečného zjištění skutkového stavu, přičemž takové pochybení žalobce nenamítá a označený rozsudek NSS na projednávanou věc nedopadá.

II.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, tedy i řízení a rozhodnutí správního orgánu I. stupně v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č.150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního.

Krajský soud tak zjistil, že

1) Krajský úřad Moravskoslezského kraje na podkladě včas podaného odvolání obviněného L. K., nar. X, trvale bytem O.180, zastoupeného zmocněncem Mgr. D. Obenrauchem, advokátem, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Český Těšín, odboru živnostenského a dopravy, ze dne 25.5.2011, č.j. MUCT/16826/2011, ve věci přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. d), zákona č.200/1990, o přestupcích, ve znění pozdějších změn a úprav a rozhodl takto: Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, z jakých podkladů pro své rozhodnutí vycházel. Dále uvedl, jakým přestupkem uznal správní orgán obviněného vinným, která ustanovení zákona žalobce porušil a uvedl námitky, které uplatnil obviněný ve včas podaném odvolání.

K jednotlivým námitkám uvedl, že to byl právě zmocněnec, kdo navrhl policejnímu komisaři termín konání výslechu v trestní věci tak, aby tento termín kolidoval s termínem nařízeného ústního jednání v této přestupkové věci. Předvolání k výslechu v trestní věci zaslal policejní komisař zmocněnci faxem ze dne 16. nebo 17.5.2011, avšak předvolání k ústnímu jednání v přestupkové věci bylo zmocněnci doručeno již dne 9.5.2011. Z toho je zřejmé, že zmocněnec se měl dostavit k nařízenému ústnímu jednání v přestupkové věci, neboť předvolání k tomuto ústnímu jednání obdržel dříve než k výslechu v trestní věci. Zaslanou omluvu ze dne 23.5.2011 není možné považovat za omluvu náležitou ve smyslu ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, takže správní orgán I. stupně konal správně dne 24.5.2011 ústní jednání v nepřítomnosti obviněného a jeho zmocněnce.

Pokud zmocněnec v rámci odvolání uvedl, že výslechu v trestní věci se měl účastnit dne 24.5.2011 a nikoliv tedy 24.6.2011, jak nesprávně uvádí správní orgán I. stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí, pak žalovaný uvedl, že se jedná o zřejmou písařskou nesprávnost, neboť je zřejmé, že výslech v trestní věci kolidoval s ústním jednáním přestupkové věci, což z obsahu odůvodnění dále srozumitelně vyplývá, a tato zřejmá nesprávnost nemá vliv na zákonnost rozhodnutí.

Dále uvedl, že správní orgán I. stupně nepožadoval po zmocněnci žádné údaje o trestní věci, jež podléhají povinnosti mlčenlivosti ze strany zmocněnce, nýbrž pouze takové údaje, bez nichž nebylo možné vyhodnotit, zda se jedná o omluvu náležitou ve smyslu ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Tyto údaje si tedy správní orgán I. stupně sám zjistil telefonicky u policejního komisaře, o čemž sepsal úřední záznam, jenž je založen ve spise.

Namítal-li obviněný v rámci svého odvolání, že správní orgán I. stupně mohl s ohledem na zaslanou omluvu odročit nařízené ústní jednání ze dne 24.5.2011, např. o pouhý týden, krajský úřad uvedl, že k nařízenému jednání byli předvoláni i svědci, a sice zakročující policisté. Správní orgán I. stupně musí při nařizování ústního jednání postupovat v souladu se zákonem, zejména pak ustanovením § 49 odst. 1 věta druhá správního řádu. Správní orgán I. stupně konal ústní jednání v nepřítomnosti obviněného a jeho zmocněnce v souladu se zákonem. Obviněný nesplnil podmínku náležité omluvy nebo důležitého důvodu ve smyslu ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Tímto se obviněný sám připravil o možnost zúčastnit se nařízeného ústního jednání, čímž si sám zkrátil svá procesní práva. K ústnímu jednání dne 24.5.2011 byli obviněný i jeho zmocněnec řádně předvoláni, když oběma byla dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí a s důkazy v rámci tohoto ústního jednání, k němuž se ovšem nedostavili.

Po provedeném ústním jednání v nepřítomnosti obviněného a jeho zmocněnce vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, neboť neměl žádné důvodné pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu. Skutkový stav v projednávané přestupkové věci byl spolehlivě zjištěn, když dokazování ve věci bylo úplné a učiněná skutková zjištění umožňují spolehlivě dospět k závěru, že se obviněný přestupku dle ust. § 22 odst. 1 písm. d/ zákona o přestupcích skutečně dopustil. Neobstojí námitka obviněného o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Rozsudek NSS, na který obviněný v odvolání odkazuje č.j. 1As 11/2007-70 na projednávanou přestupkovou věc nedopadá. Odůvodnění napadené rozhodnutí obsahuje všechny zákonem požadované náležitosti ve smyslu ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Přestupek obviněného je správně právně kvalifikován. Pokud jde o sankce za přestupek, správní orgán I. stupně uložil obě sankce, jak pokutu, tak zákaz činnosti, které je ze zákona povinen uložit současně vedle sebe – při spodní hranici zákonného rozpětí. Krajský úřad se ztotožnil s úvahou správního orgánu I. stupně o výši uložené sankce. Z těchto důvodů krajský úřad podané odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

- Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Obvodní oddělení Policie ČR Český Těšín dne 8.9.2010 č.j.KRPT-67338-3/PŘ-2010-070311, oznámila přestupek L. K. Městskému úřadu Český Těšín, odbor dopravy s tím, že L.K., nar. X, bytem O. 180 byl zadržen řidičský průkaz z důvodu (§ 118 a odst.1 zákona č. 361/2000 Sb.), neboť se odmítl na výzvu policisty podrobit dechové zkoušce ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem. V oznámení je dále uvedeno, že dne 8.9.2010 v 00,30 hod. na ul. Hlavní Třída byl stavěn a kontrolován hlídkou OO PČR Český Těšín jako řidič motorového vozidla Volvo NK53K6 RZ:X. Jevil známky podnapilosti, kdy z jeho dechu byl cítit zápach po alkoholu, měl zarudlé oči a proto byl poučen a vyzván hlídkou k podrobení se odbornému měření přístrojem Dräger ke zjištění alkoholu v dechu, kterému se odmítl podrobit.

- Dle potvrzení o zadržení řidičského průkazu na jméno L. K. žalobce byl stavěn a kontrolován hlídkou OO PČR Český Těšín. Jelikož jeví známky podnapilosti, kdy z jeho dechu byl cítit zápach po alkoholu, měl zarudlé oči, byl vyzván k podrobení se odbornému měření přístrojem Dräger, s čímž jmenovaný nesouhlasil a odmítl se tomuto odbornému měření podrobit. Žalobce se vyjádřil písemně tak, že byl zadržen bezdůvodně, bez jakéhokoli přestupku. Uvedl, že vyjádření police je neprůkazné, nstržm. P. je zaujatý.

- Žalobce v seznamu přestupků má evidováno za období od r. 2001 několik přestupků.

- Dopravní kontrola byla provedena dne 8.1.2010. Kontrolovaná osoba L. K. odmítl dechovou zkoušku, uvedl, že nemá důvod. Popřel požití alkoholického nápoje nebo jiné návykové látky. Jeho chování bylo odmítavé, unavené, zpomalené, podrážděné. Pohyby měl nekoordinované-vravoravá chůze, postoj nejistý, řeč nevýraznou, oči zarudlé, byl cítit zápach alkoholu. Byla provedena výzva k lékařskému vyšetření, žalobce se lékařskému vyšetření nepodrobil, nepožadoval lékařské vyšetření, byl mu zadržen řidičský průkaz. Odmítl protokol podepsat.

- Dle úředního záznamu o zajištění osoby ze dne 8.9.2010 sepsaného Policií ČR, KŘPČR, Obvodní oddělení Policie ČR, Český Těšín, L. K. na záznam napsal, že v současné době si obhájce nemůže zvolit, určí ho až v průběhu správního řízení. Protokol odmítl podepsat.

- Městský úřad Český Těšín dne 26.10.2010 oznámil L. K. zahájení řízení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, kterého se měl dopustit dne 8.9.2010 v Českém Těšíně na ul. Hlavní třída jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Volvo C 70, RZ:X tím, že při silniční kontrole provedené hlídkou Policie ČR, Obvodní oddělení Český Těšín, na výzvu policisty odmítl bez závažného důvodu podrobit se dechové zkoušce na alkohol a následně i lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, čímž měl porušit § 5 odst. 1 písm. f)

zákona č. 361/2000 Sb. Spáchal tak přestupek podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích a zároveň jej předvolal k ústnímu jednání na 23.11.2010 v 10.00 hod. na Městském úřadu Český Těšín. Předvolání k ústnímu jednání L. K. převzal, jak vyplývá z doručenky 5.11.2010.

- Městský úřad Vyškov sdělil Městskému úřadu Český Těšín, že L. K. převzal řidičský průkaz dne 4.10.2010.

- L. K. přípisem ze dne 21.11.2010, který byl doručen Městskému úřadu Český Těšín 22.11.2010, požádal o odročení jednání nařízeného na 23.11.2010 z důvodu nemoci. Zároveň sdělil, že v měsíci prosinci 2010 a do prvního týdne února 2011 bude služebně v zahraničí, bez možnosti návratu do ČR v pracovních dnech. K žádosti připojil potvrzení zaměstnavatele o služební cestě a rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti.

- Městský úřad Český Těšín sdělil L. K., že jednání nařízené na 23.11.2010 z důvodu jeho omluvy se odročuje.

- Městský úřad Český Těšín předvolal L. K. k ústnímu jednání na 27.12.2010 v 10.00 hod. Jmenovaný převzal předvolání k ústnímu jednání dne 10.12.2010. K ústnímu jednání dále byli předvoláni svědci nstržm. B. S., nstržm. J.P.

- Přípisem ze dne 17.12.2010 L. K. požádal o odročení jednání nařízeného na 27.12.2010 z důvodu jeho pracovního pobytu v zahraničí s nemožností návratu v pracovních dnech. Uvedl, že má velký zájem osobně se účastnit jednání o přestupku. Po datu 4.2.2011 už nemá žádný problém s osobní účastí a na jednání účast garantuje.

- Městský úřad Český Těšín sdělil L. K., že jednání nařízené na 27.12.2010 k jeho žádosti o odročení jednání odročil na neurčito.

- Městský úřad Český Těšín předvolal L. K. k ústnímu jednání na 9.2.2011 v 9.00 hod. na Městský úřad Český Těšín. Jmenovaný převzal předvolání k ústnímu jednání dne 21.1.2011. K ústnímu jednání dále byli předvoláni svědci nstržm. B. S., nstržm. J.P.

- Přípisem ze dne 7.2.2011 L. K. požádal o odročení jednání nařízeného na 9.2.2011 z důvodu nemoci. Připojil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti.

- Městský úřad Český Těšín předvolal L. K. k ústnímu jednání na 17.3.2011 v 9.00 hod. Jmenovaný převzal předvolání k ústnímu jednání dne 26.2.2011. K ústnímu jednání dále byli předvoláni svědci nstržm. B. S., nstržm. J.P.

- Dne 16.3.2011 byla Městskému úřadu Český Těšín doručena žádost o odročení jednání nařízeného na 17.3.2011. Mgr. D. O. sdělil, že převzal zastoupení L. K. S ohledem na svou pracovní neschopnost žádá o odročení jednání. Potvrzení o nemoci a plnou moc ze dne 4.3.2011 přiložil.

- Městský úřad Český Těšín předvolal L. K. a jeho zástupce k ústnímu jednání na 18.4.2011 v 9.00 hod. na Městský úřad Český Těšín. L. K. převzal předvolání k ústnímu jednání dne 28.3.2011 a jeho zástupce dne 25.3.2011. K ústnímu jednání dále byli předvoláni svědci nstržm. B. S., nstržm. J. P.

- Dne 18.4.2011 v 8.20 hod. byl správní orgán telefonicky kontaktován Mgr. Davidem Obenrauchem, který uvedl, že se nemůže dostavit k jednání 18.4. z důvodu, že se při jízdě po dálnici na jeho vozidle vyskytla porucha, kdy vozidlo je nepojízdné. Zajišťuje odtah vozidla. L. K. se k ústnímu jednání nedostavil, ani správní orgán nijak nekontaktoval.

- Zástupce žalobce přípisem ze dne 21.4.2011 omluvil svou neúčast z jednání, které bylo nařizeno na 18.4.2011. Omluvu doplnil fakturou vystavenou podnikem Opravy silničních vozidel, H. R., H. 84.

- Městský úřad Český Těšín předvolal L. K. a jeho zástupce, jakož i svědky k ústnímu jednání na 24.5.2011 v 10.00 hod. L. K. převzal předvolání 28.4.2011 a jeho zástupce dne 9.5.2011.

- Dne 23.5.2011 správnímu orgánu byla faxem doručena omluva Mgr. D. O., zmocněnce obviněného L. K. z ústního jednání stanoveného na 24.5.2011 s žádostí o odročení jednání z důvodu kolize s výsledkem obviněného v trestní věci. K tomu připojil předvolání na termín výslechu 24.5.2011 v 9.00 hod. Z připojeného předvolání je zřejmé, že obviněný J. O. byl poučen o tom, že pokud se nebude moci ve stanovený termín dostavit, bezodkladně to má oznámit na telefonní číslo, které je v předvolání uvedeno. Mgr. D. O. faxovým podáním ze dne 23.5.2011 požádal o odročení jednání nařizeného na 24.5.2011 v 10.00 hod. z důvodu kolize s výsledkem obviněného v trestní věci.

- Městský úřad Český Těšín, odbor živnostenský a dopravy dne 24.5.2011 sepsal protokol o ústním jednání ve věci obviněného L. K. zastoupeného Mgr. D. O. Obviněný a jeho zmocněnec se k ústnímu jednání nedostavili. Správní orgán důvod omluvy zástupce obviněného nepovažoval za dostatečný důvod proto, aby ústní jednání neproběhlo. K ústnímu jednání byli předvoláni svědkové B. S. a J.P. Správní orgán provedl dokazování listinami a výsledkem svědků.

Svědka J. P. mimo jiné uvedl, že někdy v září prováděli kolem půlnoci s kolegyní dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu a nad veřejným pořádkem na ulici Hlavní v Českém Těšíně. Byli s kolegyní pěší hlídka. Vozidlo černé barvy přijíždělo k nim z ulice Nádražní. Zastavili vozidlo poblíž autobusové zastávky. Řidič po zastavení stáhnul okénko, předložil jim doklady od vozidla a svůj řidičský průkaz. Viděl, že řidič má zarudlé oči. Z dechu řidiče cítil alkohol, tak ho vyzval k podrobení se odbornému měření ke zjištění alkoholu v dechu. Řidič mu sdělil, že se žádnému měření nepodrobí, že se ničeho nedopustil. Sdělil řidiči, že pokud se nepodrobí odbornému vyšetření, jedná se o přestupek v dopravě a pak ho vyzval k lékařskému vyšetření a odběru biologického materiálu, kdy mu řidič opětovně sdělil, že se ani tomuto lékařskému vyšetření nepodrobí. Pak byl vyzván, aby uzamkl své vozidlo. Při vystoupení z vozidla a po celou dobu byla jeho chůze vrávoravá, jeho řeč zpomalená a nevýrazná. V době po zastavení řidiče projížděla kolem motorizovaná hlídka. Vozidlem této hlídky řidiče převezli na oddělení policie ČR v Českém Těšíně a tam sepsali potřebné formuláře. Poté byl řidič propuštěn. Při kontrole, když se odmítl podrobit měření, byl mu zadržen řidičský průkaz. Řidič byl vyzván k dechové zkoušce a k lékařskému vyšetření slovy „pane řidiči, vyzývám vás k odbornému měření ke zjištění alkoholu v dechu“. Poté slovy „vyzývám vás k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu“. Řidič uvedl,

že se nedopustil žádného přestupku a nechápe, proč by se měl dechové zkoušce a lékařskému vyšetření podrobit. Byl poučen o tom, že pokud se nepodrobí, dopustí se přestupku, bude mu zadržen řidičský průkaz a bude mu zakázána další jízda. Řidič odmítl podepsat úřední záznam o kontrole řidiče.

Svědčyně B. S. uvedla, že datum si již nepamatuje, ale v době, kdy s kolegou měli noční směnu, byli na ulici Hlavní, všimli si, jak od Nádražní ulice na ulici Hlavní odbočilo vozidlo Volvo. Rozhodli se, že vozidlo zastaví. Řidič byl vyzván k předložení dokladů, což učinil. Na řidiči bylo vidět z řeči, která byla zpomalená a nesrozumitelná, že je opilý. Vyzvali jej, ať se podrobí dechové zkoušce, kterou odmítl. Kolem projížděla motorizovaná hlídka policie, které sdělili, že řidič se odmítá podrobit dechové zkoušce. Řidič sdělil, že nemá důvod se dechové zkoušce podrobit. Byl poučen o tom, že když se odmítl podrobit dechové zkoušce, je povinen se na výzvu podrobit lékařskému vyšetření. To řidič také odmítl. Poté byl poučen, že bude převezen na obvodní oddělení, aby s ním mohly být provedeny potřebné administrativní úkony. Když řidič vystoupil ze svého vozidla, bylo na něm vidět, že vrávorá a že se motá. Po převezení řidiče na oddělení, byly s ním sepsány formuláře a byl mu zadržen řidičský průkaz. Když s ním seděli v kanceláři, byl z něho silně cítit alkohol. Po sepsání formulářů byl propuštěn, byl poučen o tom, že je mu zakázána další jízda. Řidič byl ve vozidle sám. Odmítl se bavit o tom, jestli před jízdou požíval alkohol. Neuvedl důvod, proč se odmítá podrobit dechové zkoušce i lékařskému vyšetření. Byl arogantní. Řidič četl písemnosti, které byly sepsány, všechno mu bylo předloženo.

- Městský úřad Český Těšín rozhodl dne 25.5.2011 č.j. MUCT/16826/2011 sp. zn. SPIS/5785/2010/D/Tom, V 307/2010 tak, že L. K., nar. X, trv. bytem O., okr. Vyškov je vinen tím, že dne 8.9.2010 v 00.20 hod. v Českém Těšíně na ul. Hlavní třída jako řidič osobního motorového vozidla tov. zn. Volvo C70, RZ: X při silniční kontrole provedené hlídkou policie ČR, obvodní odd. Český Těšín pro podezření, že řídil vozidlo pod vlivem alkoholu, se na výzvu policisty bezdůvodně odmítl podrobit dechové zkoušce na alkohol a následně i lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, tedy porušením § 5 odst. 1 písm. f/ zákona o silničním provozu, spáchal přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. d/ zákona o přestupcích, za což mu byla uložena sankce pokuta ve výši 25.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 16-ti měsíců počínaje právní mocí rozhodnutí. Ve výroku rozhodnutí je dále uvedeno, že v souladu s § 14 odst. 2 zákona o přestupcích se do doby zákazu činnosti podle § 118 c odst. 3 zákona o silničním provozu započítává doba zadržení řidičského průkazu, a to ode dne 8.9.2010 do dne 4.10.2010, kdy si uvedený řidičský průkaz jmenovaný převzal na Městském úřadu Vyškov, odboru dopravy. Současně byla uložena jmenovanému povinnost nahradit náklady řízení v částce 1.000,- Kč.

V odůvodnění rozhodnutí pak správní orgán I. stupně podrobně popisuje průběh události, uvádí z jakých listinných důkazů a jiných podkladů vycházel, cituje ustanovení § 5 odst. 1 písm. f/ zákona o silničním provozu, § 4 téhož zákona, § 5 odst. 1 f/ zákona o silničním provozu a § 22 odst. 1 písm. d/, § 14 odst. 2, § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, § 118c/ odst. 3 o silničním provozu. Při odůvodnění určení druhu sankce a její výměry odkazuje na ust. § 12 odst. 1 zákona o přestupcích. Správní orgán vzal za prokázáno, že L. K. odmítl na výzvu policisty podrobit se jak orientačnímu vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu pomocí analyzátoru alkoholu

v dechu, tedy dechové zkoušce, tak následně i odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda a do jaké míry byla jeho schopnost řídit motorové vozidlo snížena. Na výzvy nstržm. P. se tomuto nepodrobil a tím porušil § 5 odst. 1 písm. f/ zákona o silničním provozu.

Správní orgán poukázal na to, že následkem jednání L. K. došlo k ohrožení zájmu chráněného zákonem, jmenovaný se přestupku dopustil úmyslně, a to alespoň v úmyslu eventuelním, neboť dle názoru správního orgánu věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem a pro případ, že tento zájem poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn. Správní orgán měl za to, že pohnutkou k jeho jednání bylo to, aby dosáhl toho, aby nebylo zjištěno, jaké množství alkoholu je obsaženo v jeho organismu a potažmo, aby nebyl za zařízení pod vlivem alkoholu sankciován. Správní orgán vzal jako přitěžující okolnost skutečnost, že L. K. má v evidenční kartě řidiče v období posledních tří let v r. 2008 evidován již jeden záznam o sankcích za dopravní přestupek spáchaný 22.10.2008 v souvislosti s předchozím požitím alkoholu, za který mu byla mimo sankci pokuty uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Jako k polehčující okolnosti bylo přihlédnuto k tomu, že v souvislosti s protiprávním jednáním L. K. nedošlo ke vzniku škody na zdraví nebo majetku. Pokuta ve výši 25.000,- Kč byla uložena na spodní hranici sankčního rozpětí a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel ještě ve spodní polovině sankčního rozpětí stanoveného pro tuto sankci. Správní orgán měl za to, že tyto sankce budou mít dostatečné represivní i preventivní účinky a že splní výchovný a nápravný účel jejich uložení.

- Proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně ze dne 25.5.2011 podal žalobce prostřednictvím svého zástupce odvolání, které bylo doručeno správnímu orgánu dne 14.6.2011. Žalobce napadl shora označené rozhodnutí správního orgánu v plném rozsahu s tím, že odvolání odůvodní dodatečně. Městský úřad Český Těšín vyzval právního zástupce žalobce přípisem ze dne 17.6.2011 k doplnění odvolání. Přípisem ze dne 27.6.2011 poukazoval na to, že zmocněnec obviněného se řádně omluvil z účasti na jednání, poukazoval na to, že proběhl výslech trestní věci, přičemž se jedná o trestní věc z r. 2005, namítal, že jednání 24.5.2011 nebylo v souladu s právním předpisem - § 74 odst. 1 zák.č. 200/1990 Sb. a uvedl, že rozhodnutí je nutno zrušit a věc vrátit k novému projednání, když nedostatek podmínek pro projednání věci bez přítomnosti obviněného z přestupku je takovou vadou řízení, která může mít za následek rozpor rozhodnutí s právními předpisy pro jeho nesprávnost, protože při ústním jednání má obviněný z přestupku možnost ovlivnit skutkový základ rozhodnutí. Za zcela zásadní pochybení spatřoval tu skutečnost, že správní orgán rozhodl, aniž by dal obviněnému a jeho právnímu zástupci možnost se s výsledky jednání seznámit a na základě těchto výpovědí mohl podat návrhy na doplnění dokazování. Uvedl, že správnímu orgánu musí být předestřen rozsudek NSS ze dne 29.8.2007 č.j. 1As 11/2007-70, z čehož vyplývá, že vydané rozhodnutí je zcela nepřezkoumatelné. Navrhoval zrušení rozhodnutí, vrácení věci orgánu, který rozhodoval v I. stupni, k doplnění řízení a novému projednání.

- Správní orgán prvního stupně předložil odvolání žalobce odvolacímu správnímu orgánu.

Podle § 22 odst.1, písm. d) zákona č. 200/1990 Sb. přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích se přes výzvu podle zvláštního právního předpisu odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví.

Podle § 74 odst.1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle § 49 odst.1 zákona č. 500/2004 Sb. ústní jednání správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, uvědomí správní orgán o ústním jednání účastníky nejméně s pětidenním předstihem. Tuto povinnost nemá vůči účastníkovi, který se práva účasti na ústním jednání vzdal.

IV.

V daném případě dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud vzal za prokázáno, že žalobce rozhodnutím Městského úřadu v Českém Těšíně ze dne 25.5.2011 byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, kterého se měl dopustit tím, že dne 8.9.2010 v 00.20 hod. v Českém Těšíně na ul. Hlavní třída jako řidič osobního motorového vozidla tov. zn. Volvo C70, RZ: X při silniční kontrole provedené hlídkou policie ČR, obvodní odd. Český Těšín pro podezření, že řídil vozidlo pod vlivem alkoholu se na výzvu policisty bezdůvodně odmítl podrobit dechové zkoušce na alkohol a následně i lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, tedy porušením § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, spáchal přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, za což mu byla uložena sankce pokuta ve výši 25.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 16-ti měsíců počínaje právní mocí rozhodnutí. Dále bylo rozhodnuto o povinnosti žalobce uhradit náklady řízení 1.000,- Kč. O odvolání žalobce rozhodl Krajský úřad Moravskoslezského kraje tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Žalobce ve včas podané žalobě namítal nedostatek podmínek pro projednání věci bez přítomnosti obviněného z přestupku. Zásadní pochybení spatřoval v tom, že správní orgán rozhodl, aniž by dal obviněnému a jeho právnímu zástupci možnost se s výsledky jednání seznámit a na základě těchto výpovědi mohl podat návrh na doplnění dokazování. Postup správního orgánu označil jako svévolně nepřiměřený až šikanózní, který v rozporu se základními zásadami a požadavky obsaženými v ust. § 2 správního řádu. Napadené rozhodnutí považoval za nezákonné.

K námitkám žalobce soud uvádí:

Namítal-li žalobce, že postupem správního orgánu mu bylo odňato jeho ústavně zaručené právo na projednání věci v jeho přítomnosti a na vyjádření se ke všem skutečnostem a prováděným důkazům, pak soud uvádí, že dle jeho názoru žalobci nebylo odňato jeho ústavně zaručené právo na projednání věci v jeho

přítomnosti a na vyjádření se ke všem skutečnostem a prováděným důkazům, když žalobce byl předvolán k ústnímu jednání v dostatečném předstihu tak, aby se mohl jednání zúčastnit. Neúčast žalobce na jednání v jednání správnímu orgánu nebránila. Neúčast žalobce na ústním jednání za existující důkazní situace cíl řízení ohrožit nemohla, neboť osobní účast žalobce nebyla v daném případě nutná, když tento po celou dobu řízení, a to včetně podané správní žaloby, neuvedl žádné skutečnosti, týkající se spáchaného přestupku. Jeho námítky směřovaly vůči tomu, že ve věci správní orgán rozhodl bez jeho přítomnosti a bez přítomnosti jeho právního zástupce. Žalobce udělil pro řízení plnou moc právnímu zástupci Mgr. Davidu Obenrauchovi, který se opakovaně k ústnímu jednání nedostavil. Není sporu o tom, že je právem správního orgánu, který vede řízení o přestupku, dospět k rozhodnutí. Není povinnosti správního orgánu přizpůsobovat režim řízení a jeho průběh představám a požadavkům advokáta žalobce. Je věcí (profesní odpovědnosti) advokáta, jak se se svými zákonnými povinnostmi vypořádá. Řízení o přestupku je ovládáno zásadou oficiality a je tedy povinností správního orgánu řádně objasňovat přestupek.

Ze správního spisu vyplývá, jak výše uvedeno, že žalobce se nejprve domáhal odročení ústního jednání nařízeného na 23.11.2010 z důvodu nemoci, předložil potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti vystavené 19.11.2010. K dalšímu nařízenému jednání na 27.12.2010 se rovněž nedostavil. Doložil omluvu s žádostí o odročení jednání z důvodu pracovního pobytu v zahraničí. Další jednání bylo nařízeno na 9.2.2011. Žalobce opět omluvil neúčast u jednání, z důvodu nemoci, předložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti. K jednání, které bylo nařízeno na 17.3.2011, se žalobce nedostavil. Mgr. David Obenrauch sdělil, že převzal právní zastoupení žalobce. Vzhledem na svou pracovní neschopnost (přiložil rozhodnutí o dočasné neschopnosti) žádal o odročení jednání z důvodu nemoci. Poté bylo nařízeno jednání na 18.4.2011. Mgr. David Obenrauch sdělil telefonicky, že se nemůže k jednání dostavit, neboť při jízdě po dálnici se na jeho vozidle vyskytla porucha, kdy vozidlo je nepojízdné, zajišťuje se odtah vozidla. Žalobce se k jednání správního orgánu nedostavil ani svou účast neomluvil.

Správní orgán ve všech výše uvedených případech neúčast obviněného omluvil, stejně jako neúčast zástupce žalobce.

Správní orgán nově nařídil jednání na 24.5.2011. Mgr. David Obenrauch omluvil svou neúčast u jednání správního orgánu z důvodu kolize s výsledkem obviněného v trestní věci. Připojil faxové předvolání obviněného J.O. s datem 3.5.2011. Z předvolání není zřejmé, zda Mgr. David Obenrauch tohoto obviněného zastupuje. Tuto omluvu správní orgán nepřijal, neboť nebyla řádná a dostatečně odůvodněná. Obviněný se neomluvil. Je v první řadě na posouzení správního orgánu, zda předloženou omluvu bude považovat za dostatečnou či nikoliv.

Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Zákon nestanoví přesné ustanovení toho, jak by měla náležitá omluva vypadat. Posouzení náležitosti omluvy nebo důležitosti důvodu bránícího účasti u jednání spadá do diskrečního oprávnění svěřeného správnímu orgánu ustanovením § 74 zákona o přestupcích (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2008, čj. 2 As 16/2008 - 41). Důležitost důvodů, pro které zástupce žalobce žádal o odročení

jednání, správní orgán posuzuje s přihlédnutím ke všem okolnostem konkrétního případu.

Krajský soud uvádí, že omluvy žalobce dovedené ad absurdum by vedly k tomu, že by jakákoliv zpráva od lékaře či některého z podnikatelských subjektů mohla vést dle volné úvahy obviněného k neomezenému protahování správního řízení. Je zřejmé, že vzhledem ke smyslu zákona se za náležitou omluvu bude považovat taková, která skutečně znemožňuje účastnit se nařízeného správního řízení. Za takový případ se dá považovat hospitalizace nebo jiné důvody skutečně a prokazatelně zamezující pohybu osoby a tedy znemožňující dostavit se na místo nařízeného jednání.

Krajský soud se zcela se stanoviskem žalovaného ztotožňuje, zvláště za situace když v případě obviněného šlo již o šesté nařízené jednání správního orgánu. Žalobce se z účasti u jednání omlouval, aniž by vznesl věcnou námitku vztahující se k přestupku, kterého se dopustil. Ostatně dle § 26 odst.1 zákona č. 201/2006 Sb. zástupci obviněného nic nebránilo, aby se dal zastoupit z pracovních důvodů ve správním řízení jiným advokátem, neboť podle citovaného ustanovení advokát se v rámci svého pověření může dát zastoupit jiným advokátem.

Krajský soud považuje výrok rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 27.7.2011 za správný, odpovídající zákonu. Žalobu pak považuje soud za nedůvodnou. Soud se ztotožňuje i s odůvodněním rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Pokud se jedná o uloženou sankci, pak podle ustanovení § 12 odst. 1 a § 22 odst.1 písm. d) z.č. 200/1990 Sb. přestupkového zákona se za přestupek, kterého se obviněný dopustil, uloží pokuta ve výši od 25.000 Kč do 50.000 Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let. Uložená výše pokuty se jeví přiměřená. Ostatně žalobce její výši nenamítal.

Výrok o nákladech řízení před správním orgánem je odůvodněn ustanovením § 79 odst. 1 přestupkového zákona, kdy povinnost uhradit náklady řízení se stanoví obviněnému, který byl přestupkem uznán vinným, a to paušální částkou 1.000,- Kč dle ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu z důvodů výše uvedených zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./. Za souhlasu účastníků řízení rozhodl soud ve smyslu § 51 odst.1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem

lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 17. dubna 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně